

XIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 16. Januar 1903.)

De i Lovforslaget foreslaaede Forandringer i den bestaaende Lov kunne ikke betragtes som en Revision af Loven, men kun som et Supplement til denne for at hæve de Ulemper, der særlig for Arbejderforsikringsraadet have vist sig at klæbe ved samme. Udvalget har derfor ogsaa ment at burde afholde sig fra at søge Ændringer indført paa selve Lovens Hovedpunkter.

Som Følge heraf indskrænker Udvalget sig til at stille nogle Ændringer, der formentlig ville klargøre Forstaaelsen af de Punkter, som de paagældende Paragraffer omhandle.

Ikke desmindre har Udvalget trods ovenstaaende dog haft under Forhandling, om der ikke ved en eventuel Revision af Loven burde skrives til Forsikringspligt for Arbejdsgiverne. Det uheldige for Arbejderne i, at mulige Erstatninger ved et indtruffet Ulykkestilfælde ikke af disse kunneeholdes paa Grund af Arbejdsgiverens uheldige økonomiske Stilling vilde herved undgaas. Dog har der ogsaa inden for Udvalget været nogle Betæneligheder ved en saadan Forsikringspligt, da man

derigennem vilde tvinge større Arbejdsgivere, hvis Garanti over for Arbejderne man ikke kunde betvivle, til at lade forsikre, selv om de ønskede at være deres egen Assurandør.

Med Hensyn til den Forandring, det vil medføre, at delvise Dagpenge ikke ydes, men at de fulde Dagpenge maa betales, indtil tilskadekomne er fuldt arbejdsdygtig, saa han kan indtræde i sin tidligere eller en lignende Virksomhed, har Udvalget ikke haft særlige Betæneligheder herved. Det er hovedsagelig Industriens Arbejdere, som Loven omhandler, og altsaa Arbejdere, der ikke godt kunne tage anden Beskæftigelse paa Grund af deres særlige Uddannelse, og det maa derfor siges at være fuldt retfærdigt, at de oppebære de fulde Dagpenge; derimod er man noget mere i Tvivl, om det samme kan siges for de Arbejderes Vedkommende, der som hørende til Landbruget falde ind under Loven, f. Eks. Mejeriarbejdere o. fl., men da Udvalget altsaa som ovenfor anført, maa betragte disses Tal i Forhold til det hele som en mindre Del, har man ikke ment at burde til-